

VOGELVARIA

Dood (1)

Op 30-5-1998 bezocht ik 's avonds Torenbroek (gem. Reusel) om te luisteren of er jonge Ransuilen zaten te roepen. Vrijwel meteen hoorde ik 1 jonge Ransuil bedelen om voedsel. Na een tijdje geluisterd te hebben of er misschien nog meer jongen waren wilde ik weg rijden met de fiets toen er een zachte piep uit het bos kwam. Althans dat dacht ik. Zeker was ik er niet van. Want na weer een tijd geluisterd te hebben en steeds nog maar één jong te hebben gehoord begon ik te twijfelen of de piep niet door mijn fiets was veroorzaakt. In mijn logboek noteerde ik dan ook: "1 onv. (mogelijk nog een tweede)".

's Middags 31-5 ging ik terug om het nest op te zoeken en om de braakballen te zoeken. Al vrij snel vond ik een vers dood jong. Zo mager als een lat. Het was gewoon uit de boom gedwarreld waar het in zat. Dit was wel op de plek waar ik die ene piep had gehoord. Maar helemaal zeker dat het misschien om het jong ging van die ene piep was ik natuurlijk niet.

Daarom 's avonds nog maar een keer terug en gelukkig zat het andere jong nog gewoon te bedelen.

Pieter Wouters

Dood (2)

Op de Buikheide zat dit jaar wel weer een Boomvalk. We wisten zelfs het perceel waar hij in moest zitten. Maar ook na herhaaldelijk zoeken konden we geen nest vinden. Tijdens een simultaantelling zag Wim Deeben ze op afstand de hele morgen boven het desbetreffende perceel hangen. Constant alarmerend.

's Middags besloten we om het perceel nog maar eens te doorzoeken. De Boomvalken zouden nu zeker al grotere jongen moeten hebben wat het zoeken wel wat makkelijker maakt. Nu vonden we het nest vrij makkelijk. Veel dons op het nest maar ook pennen van jongen onder de nestboom op de grond.

Daar de boom de eerste tak pas op ± 10 meter had zitten, ging ik even mijn klimsporen halen uit de auto. Op het zandpad naast het perceel zag ik toen plots een Havik met een vrij grote prooi weg vliegen. Dit in combinatie met de pennen van de jonge Boomvalken beloofde niet veel goeds. En ja hoor, in het nest twee jonge Boomvalken zonder kop. (Die koppen waren ook nergens meer te bekennen!) En zeer waarschijnlijk was nummer drie zojuist door de vermoedelijke dader afgevoerd. Ook geen wonder dat ze 's morgens zo bleven alarmeren.

Toen we twee dagen later de vleugels alsnog wilden gaan meten, om de leeftijd te kunnen bepalen, bleek het nest leeg. Gelukkig zijn ze niet zinloos gestorven maar toch nog opgegeten.

Pieter Wouters

